

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4To/35/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7125013719
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 04. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislav Sojka, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2026:7125013719.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Stanislava Sojku, PhD. a sudcov JUDr. Františka Ševčoviča a JUDr. Mateja Čintalu, na verejnom zasadnutí konanom dňa 15. apríla 2026, v trestnej veci proti obžalovanému A. B., pre prečin krádeže formou spolupáchateľstva podľa § 20, § 212 ods. 1 písm. a), b), ods. 2 písm. b) Tr. zák., o odvolaní obžalovaného a prokurátora proti rozsudku Mestského súdu Košice zo dňa 23.2.2026, sp.zn. 36T/20/2025 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného A. B. a prokurátora.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom mestský súd uznal obžalovaného A. B. za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 2 písm. b) Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

v C., na parkovisku na ul. D. XX, dňa 24.06.2025 v presne nezistenom čase okolo 03.00 hod., spolu s odsúdenými E. F. a G. H. a ďalšou osobou nezisteným spôsobom rozbili bočné okno na posuvných dverách na tam zaparkovanom a uzamknutom vozidle zn. I. E., bielej farby, EČV: B., do ktorého následne vnikli a z ktorého odcudzili uhlovú brúsku zn. Bosch nezisteného výrobného čísla, búracie kladivo zn. Bosch, nezisteného výrobného čísla, AKU ťahovačku zn. Milwaukee nezisteného výrobného čísla a sadu gola kľúčov nezistenej značky, čím pre spoločnosť G. J. J., J. J. K. XXX, L. M., I.: XX XXX XXX spôsobili krádežou škodu vo výške 726 EUR a poškodením vozidla spôsobili škodu vo výške 250 EUR, pričom obžalovaný A. B. bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený, a to trestným rozkazom Mestského súdu Košice pod sp. zn. 2T/56/2024 zo dňa 30.09.2024, právoplatným dňa 30.09.2024, za prečin „Krádež“ podľa § 212 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

Za to mu mestský súd podľa § 212 ods. 2, § 38 ods. 2, § 39 ods. 5 Tr. zák. uložil trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr.zák. uložil trest prepadnutia veci, a to kovový sekáč, červené nůdzové kladivko, multifunkčná sada náradia, nastaviteľný kľúč, kombinované kliešte zn. Parkside s červeno - čiernou rukoväťou, 4 ks šraubovák.

Podľa § 60 ods. 5 Tr. zák. vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. odkázal poškodenú spoločnosť G. J. J., J. J. XXX XX K. XXX, I.: XX XXX XXX s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaný a prokurátor.

Obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu podané odvolanie odôvodnil tak, že jemu uložený trest považuje za neprimerane prísny, za nespravodlivý a nereflektujúci skutkovú a právnu situáciu veci. Poukázal na to, že v konaní pred súdom urobil vyhlásenie, že je vinný a súd toto vyhlásenie prijal. Reálne tak vyjadril svoj prístup k ním spáchanej trestnej činnosti, ktorú aj oľutoval a vyjadril pripravenosť prijať a vykonať primeraný trest.

V porovnaní so spolupáchateľmi mu bol uložený neprimerane prísny trest. Odsúdenému E. F. uložil za rovnakú trestnú sadzbu uvedenú v ustanovení § 212 ods. 2, § 38 ods. 2 Tr. zák. bez existencie vyhlásenia o vine a dokonca za prítomnosti priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Tr. zák. trest odňatia slobody len v trvaní 8 mesiacov.

On ako jediný v konaní svojím postojom k veci prispel k objasneniu tohto skutku a s OČTK v plnej miere spolupracoval.

Poukázal i na aktuálny trend trestnoprávnej politiky súdov Slovenskej republiky, kedy sa do popredia dostáva restoratívna funkcia trestného práva a do úzadia ustupuje jeho represívna funkcia.

Navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste, a aby sám rozhodol tak, že mu uloží trest miernejší, ktorý bude pre neho dostatočným ponaučením.

Prokurátor v písomných dôvodoch odvolania uviedol, že rozsudok bol napadnutý v neprospech obžalovaného, a to voči výroku o treste, keďže uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov je potrebné považovať za neprimerane mierny a nezodpovedajúci zákonným kritériám pre individualizáciu trestu.

Súd prvého stupňa uložil obžalovanému trest na dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby, pričom podľa jeho názoru pri určení jeho výmery nedostatočne zohľadnil osobu obžalovaného, jeho trestnú minulosť, ako aj okolnosti spáchania skutku.

Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že obžalovaný je dlhodobým špeciálnym recidivistom, ktorý bol doposiaľ súdne trestaný až 18-krát, a to už od mladistvého veku. V jeho prípade ide o osobu s rozsiahlym kriminálnym registrom, pričom mu boli opakovane ukladané najmä nepodmienečné tresty odňatia slobody vo výmere od 8 až do 20 mesiacov.

Zo správania obžalovaného je zrejmé, že ani predchádzajúce odsúdenia spojené s výkonom nepodmienečných trestov odňatia slobody nevedli k zmene jeho životného postoja a neodradili ho od ďalšieho páchania trestnej činnosti. V jeho prípade ide o dlhodobu pretrvávajúcu sklón k páchaniu trestnej činnosti, pričom jeho doterajší spôsob života nasvedčuje tomu, že slobodu využíva na pokračovanie v kriminálnych aktivitách.

Zároveň poukázal na existenciu priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Tr. zák., keďže obžalovaný sa dopustil predmetného trestného činu v priebehu 9 mesiacov od predchádzajúceho odsúdenia. Ide o okolnosť významnej závažnosti, ktorá v danom prípade materiálne prevažuje nad poľahčujúcou okolnosťou formálneho priznania obžalovaného.

Argumentáciu obžalovaného uvedenú v jeho odvolaní, podľa ktorej by mala byť zohľadnená aj poľahčujúca okolnosť spočívajúca v napomáhaní orgánom činným v trestnom konaní pri objasňovaní trestného činu, nepovažuje za dôvodnú. Zo spisového materiálu vyplýva, že obžalovaný v prípravnom konaní odmietol vypovedať, proti vzneseniu obvinenia podal sťažnosť, spochybňoval znalecké dokazovanie a napádal výsledky vykonaného dokazovania. Takýto postup nemožno považovať za aktívne napomáhanie orgánom činným v trestnom konaní pri objasňovaní trestnej činnosti.

Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 Tr. por. zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie, prípadne, aby sám vo veci rozhodol tak, že obžalovanému uloží prísnejší trest ako súd prvého stupňa.

Na podklade takto podaných odvolaní krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil nasledovné.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaný vyhlásil, že je vinný, prvostupňový súd vykonal dokazovanie len vo vzťahu ku výroku o treste a náhrade škody.

Dôsledne a v súlade s ustanovením § 34 ods. 1 a násl. Tr. zák. sa prvostupňový súd vysporiadal s osobou obžalovaného, jeho predchádzajúcim životom a všetkými okolnosťami majúcimi význam pre určenie druhu trestu a jeho výmery z hľadiska účelu trestu a to vrátane vyhodnotenia poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností, čo zároveň prvostupňový súd viedlo k aplikácii ustanovenia § 38 ods. 2 Tr. zák., i keď to pri súčasnom platnom znení zákona nie je obligatórnou povinnosťou súdu.

Rovnako aj krajský súd je toho názoru, že aj pri zohľadnení vyhlásenia o vine obžalovaného, uložený trest odňatia slobody, ktorý bol uložený v nepodmienečnej forme na dolnej hranici trestnej sadzby je zákonný, spravodlivý a spĺňajúci všetky kritéria z hľadiska tak individuálnej ako aj generálnej prevencie.

Krajský súd si vo vzťahu k ostatným úvahám a záverom prvostupňového súdu, ktoré sa týkali určenia druhu a výmery trestu, v celom rozsahu osvojil správne a zákonné odôvodnenie napadnutého rozsudku, nemal žiadne pochybnosti o zisteniach prvostupňového súdu a keďže sa so závermi prvostupňového súdu inak stotožňuje, tak na ne ako na správne a zákonné v podrobnostiach poukazuje.

Krajský súd v danej súvislosti poukazuje na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky, v zmysle ktorej rozhodnutie okresného súdu a krajského súdu tvoria jeden celok (I.ÚS 141/04) a v zmysle tohto právneho názoru krajský súd tak v stručnosti poukazuje na zistený skutkový stav a na právny rozbor a právny záver prvostupňového súdu.

Pokiaľ ide o jednotlivé odvolacie námietky nemožno súhlasiť s obhajobou, že obžalovanému bol uložený neprímerane prísny trest.

Nie je možné sa stotožniť ani s názorom obhajoby, že v prípade obžalovaného sa mal použiť § 39 Tr. zák. a ukladať trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby.

Ak zhrnieme vyššie uvedené zistenia a hodnotenia, možno konštatovať, že odvolacie námietky nie sú spôsobilé spochybniť správnosť výrokov prvostupňového súdu o treste a náhrade škody.

Z listinných dôkazov týkajúcich sa osoby obžalovaného bolo zistené, že obžalovaný je z ÚVV a ÚVTOS prevažne kladne hodnotený a charakterizovaný. Obžalovaný má bohatú krimikariéru a v odpise z registra trestov má celkovo 18 záznamov, a to za trestnú činnosť prevažne majetkového charakteru. Naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Mestského súdu Košice, sp. zn. 2T/56/2024 zo dňa 30.9.2024 za prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 (šiestich) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Trest vykonal dňa 6.11.2024.

Z evidencie priestupkov vyplýva, že obžalovaný má celkovo 6 záznamov rôznorodého charakteru, za ktoré bol sankcionovaný uložením pokuty, resp. napomenutím.

U obžalovaného bola správne prvostupňovým súdom zistená jedna priťažujúca okolnosť, ktorou je skutočnosť, že obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený (§ 37 písm. m) Tr. zák.). Prvostupňový súd správne nevzhliadol a neidentifikoval poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l) Tr. zák., ani poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. n) Tr. zák.

Súd po podaní obžaloby rozhoduje spor medzi obžalobou a obhajobou podľa pravidiel kontradiktórneho procesu – objasňovanie (v zmysle zistenia skutkového stavu veci) je doménou orgánov činných v trestnom konaní podľa § 2 ods. 10 Tr. por. Preto samotné priznanie obžalovaného nemôže byť poľahčujúcou okolnosťou podľa § 36 písm. n) Tr. zák.

Pofahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák. predpokladá okrem priznania sa páchateľa aj úprimné oľutovanie trestného činu. Či k takému oľutovaniu došlo je potrebné posúdiť podľa konkrétnych okolností prípadu, vrátane procesných prejavov páchateľa (procesne ako obžalovaného) po prijatí vyhlásenia o uznání viny podľa § 257 ods. 1 písm. b), c) Tr. por. (najmä pri využití práva záverečnej reči a posledného slova), ale aj k samotnej osobe obžalovaného. Vzhľadom na osobu obžalovaného, ktorý je viacnásobným recidivistom s 18 záznamami v registri trestov, by ďalšie znižovanie trestu viedlo k uloženiu sankcie, ktorá by bola v zjavnom nepomere k závažnosti činu a kriminálnej minulosti páchateľa. Obžalovaný je tendenčným recidivistom, u ktorého doterajšie tresty, vrátane nepodmienečných, nevedli k náprave. Trestná činnosť pre neho nepredstavuje náhodný excés, resp. zlyhanie, ale spôsob obživy a hlboko zakorenený deštruktívny návyk na obdobnom modus operandi.

U takéhoto recidivistu s naozaj bohatou krimikariérou aj podľa názoru krajského súdu úprimné oľutovanie trestného činu nemožno reálne považovať za úprimné, čím je negovaná zákonná podmienka pre zistenie pofahčujúcej okolnosti v zmysle § 36 písm. l) Tr. zák.

Paradoxne vo vzťahu k odvolacím námietkam prokurátora musí krajský súd konštatovať, že tieto vyznievajú zvláštne, nakoľko prokurátor podal odvolanie vo vzťahu ku trestu, na uloženie ktorého podal rovnaký návrh.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadal prvostupňový súd správne najmä na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, pomer a mieru závažnosti pofahčujúcich a priťažujúcich okolností ako aj na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Súd zároveň prihliadal aj na povahu a závažnosť prejednávaného trestného činu ako aj na to, že obžalovaný sa trestným činom snažil získať majetkový prospech.

Na základe uvedeného dospel prvostupňový súd k správne a zákonnému záveru, že pre splnenie účelu trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. bude u obžalovaného primerané a postačujúce uloženie trestu odňatia slobody na dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Trest bol obžalovanému uložený ako trest nepodmienečný, keďže na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu obžalovaného sa javí okamžitý výkon uloženého trestu ako nevyhnutný a zároveň nebol dôvod ukladať, vzhľadom na osobu obžalovaného a charakter trestnej činnosti trest pod spodnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Takýto trest aj podľa názoru krajského súdu splní svoj účel tak z hľadiska individuálnej, ako aj generálnej prevencie.

Zaradenie obžalovaného pre účely výkonu trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia zodpovedá kritériám v zmysle § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák., teda skutočnosti, že obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním prejednávaného trestného činu už bol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchateľa spoločnosťou.

K ďalšiemu výroku o treste, konkrétne výroku o treste prepadnutia veci krajský súd uvádza, že tento nebol napadnutý v rámci podaných odvolaní procesných strán, preto krajský súd nepovažuje za potrebné sa k tomuto výroku bližšie vyjadrovať a v plnom rozsahu poukazuje na zákonnosť a odôvodnenosť rozhodnutia prvostupňového súdu.

Záverom krajský súd konštatuje dôkladné a precízne odôvodnenie prvostupňového súdu vo vzťahu ku výroku o treste. Jediné drobné pochybenie krajský súd zistil vo výrokovej časti výroku o treste, konkrétne v uvedení ustanovenia § 39 ods. 5 Tr.zák. Vzhľadom k tomu, že prvostupňový súd ukladal trest na dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby, a neukladal trest znížený pod dolnú hranicu sadzby, toto ustanovenie je v predmetnom výroku nadbytočné.

S poukázaním na vyššie uvedené krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.